

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/353/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212232779
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7212232779.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: S. S., E. XX, E., H.. XX.X.XXXX proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ul. 29. augusta 8, Bratislava, o 1 762,77 €, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č. k. 28C/305/2012 -155 z 19. septembra 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“ alebo aj len „súd“) v poradí druhým uznesením č. k. 28C/304/2012 - 155 z 19.9.2019 žalovanému priznal plnú náhradu trov konania právoplatne zastaveného uznesením daného súdu č. k. 28C/304/2012 - 89 z 30.11.2017. Rozhodol tak po tom, čo riadiac sa záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveného v jeho zrušujúcom uznesení (č. k. 9Co/180/2018 - 103 z 28.12.2018) sa zaoberal posudzovaním, či v konaní (nie) sú splnené zákonné podmienky na úplné či čiastočné nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, ktorému inak ich náhrada by patrila, pretože nemal žiadnu vinu na zastavení konania (§256 ods. 1, §257 CSP).

2. Uznesenie žalobca napáda odvolaním. Súdu prvej inštancie vytýka, že sa nevenuje tomu, aby žalobca bol odškodnený ako dôchodca, ale zaoberá sa trovami konania pre bohatú inštitúciu. Uzneseniu vytýka tiež, že v bode 15. jeho odôvodnenia je vyslovený nesprávny právny názor súdu, že žalobca žalobu vzal späť. Žiadosť o zrušenie rozhodnutia súdu podal ešte v roku 2011 po vypracovaní analýzy A.. E. o pochybení súdu. Žiada o urýchlené vybavenie prípadu, aby došlo k jeho odškodneniu.

3. Odvolanie žalobcu žalovanej strane na vedomie bolo doručené 4.11.2019. Žalovaný nevyužil svoje právo a k odvolaniu sa nevyjadril.

4. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia pojednávania prejednal odvolanie, preskúmal predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie (§34 a §355 a nasl. CSP o odvolaní) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa §256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

6. Podľa §257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. V posudzovanej veci z podnetu žalobcu na základe jeho podania z 29.9.2012, ktoré podľa obsahu mohlo byť podaním vo veci samej doplneného a opraveného najmä podaním z 9.6.2013 (odvolanie proti odmietnutiu podania na č. I. 36 spisu) na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 28C/304/2012 sa viedlo súdne konanie proti Sociálnej poisťovni o „vrátenie neprávom vymoženej sumy 1 762,77 €“. Predmetné konanie uznesením konajúceho súdu č. k. 28C/304/2012 - 89 z 30.11.2017 bolo v celom rozsahu zastavené pre späťvzatie žaloby a žalovanému bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 9Co/180/2018 - 103 z 28.12.2018 zrušil toto rozhodnutie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa nijako nevzťahovalo na rozhodnutie o zastavení konania, zastavujúci výrok odvolaním napadnutého uznesenia nadobudol preto právoplatnosť (16.12.2017).

8. Následne uznesením č. k. 28C/304/2012 - 155 z 19.9.2019 okresný súd o trovách konania rozhodol rovnako ako v predchádzajúcom prípade a žalovanému priznal ich náhradu v celom rozsahu. Majúc na zreteli, že v zmysle §257 CSP jeho úvaha, či ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, pričom nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, prihliadol predovšetkým na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu a taktiež zohľadnil aj dopad prípadného takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany (žalovaný). Za významné z hľadiska prípadnej aplikácie ustanovenia §257 CSP považoval aj okolnosti, ktoré žalobcu viedli k uplatneniu nároku (práva) žalobou na súde a postoj strán v konaní. Po zvážení a posúdení skutočností a okolností o žalobcovi zistených dotazmi na príslušných úradoch a orgánoch, ako sú tieto podrobne rozpísané v preskúmanom uznesení súdu prvej inštancie uzavrel, že i keď zistené osobné, majetkové a zárobkové pomery žalobcu nie sú úplne priaznivé aj s poukazom na exekúcie, ktoré sa proti nemu vedú a hoci tieto svedčia o nepriaznivej sociálnej situácii žalobcu ako povinnej strany, v širších okolnostiach daného prípadu samé o sebe bez ďalšieho nepostačujú na mimoriadne, a to ani čo i len čiastočné nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, t. j. neodôvodňujú aplikovanie výnimočného opatrenia súdu v podobe rozhodnutia o trovách konania v zmysle §257 CSP. V tejto súvislosti vyjadril tiež presvedčenie, že nemožno paušálne pristupovať k nepriznaniu náhrady trov strane sporu podľa §257 CSP jedine z dôvodu, že strana, ktorej podľa výsledku konania by náhrada trov patrila, je majetkovo silnejšia. Mienil posudzovať aj iné skutočnosti a okolnosti, avšak v danej veci nevzhladol žiadnu takú, ktorá ako dôvod hodný osobitného zreteľa by spravodlivo odôvodňovala aplikáciu ustanovenia §257 CSP, na základe ktorej by žalovanému či už aj len sčasti nepriznal náhradu trov konania.

9. Odvolací súd rovnako nevzhladol dôvody na výnimočné použitie §257 CSP v danej veci. V plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia o absencii výnimočných dôvodov na výnimočné aplikovanie daného zákonného ustanovenia na daný prípad. Napokon ani v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 5/2011 z 18.1.2012 ustanovenie §150 ods. 1 OSP (teraz §257 CSP - pozn. odvolacieho súdu) neslúži na zmierňovanie majetkových rozdielov medzi sporovými stranami, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva a právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré v konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znáša svoje náklady sa bude javiť spravodlivým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom veci pred začatím sporu, so správaním sa sporových strán v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. V posudzovanej veci žalobou uplatnená suma od žalobcu v postavení povinného v exekučnom konaní bola vymožená zákonným spôsobom na základe rozhodnutí súdu vydaných v exekučnom konaní sp. zn. 37Er/550/2004, ktoré neboli zrušené, naďalej existujú, stále sú materiálne aj formálnoprávne právoplatné a ako také sú preto záväzné a nezmeniteľné tak pre oprávneného, ako aj povinného v exekučnom konaní a tiež pre súd. Vzhľadom aj na tieto okolnosti žalobca ani len neoznačil (nieto preukázal) existenciu žiadneho právneho dôvodu, na základe ktorého by bolo možné uvažovať, že jeho žaloba čo i len mohla byť podaná dôvodne. Analýza možností podania mimoriadnych opravných prostriedkov v exekučnom konaní vypracovaná advokátom, vychádzajúc z ktorej žalobca tvrdí existenciu svojho práva na zaplatenie 1 762,77 € od žalovaného takýmto dôvodom rozhodne nie je. Vecne správny je preto záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania niet preto zákonného dôvodu na aplikáciu ustanovenia §257 CSP.

10. Z hľadiska ostatných odvolacích námietok je potrebné poukázať na to, že súdne konanie sp. zn. 28C/304/2012 dňom 16.12.2017 právoplatne, t. j. pre žalobcu i žalovaného záväzne a zásadne

nezmeniteľne skončilo jeho zastavením (§226 a 228 CSP). V tomto štádiu nasledujúcom po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu preto už nemôže byť právne relevantným odvolaním namietať nesprávne posúdenie procesného úkonu späťvzatia žaloby učinenej žalobcom (podanie na č. I. 56 spisu) súdom a následné zastavenie konania a domáhať sa pokračovania v konaní, ktoré už je právoplatne zastavené. Z rovnakého dôvodu v tomto štádiu konania ani odvolací súd sa nemohol zaoberať „odškodnením“ žalobcu, ktorého sa tento dovoľáva v rámci odvolania proti uzneseniu okresného súdu o trovách konania. V tomto štádiu konania súd prvej inštancie mohol rozhodovať už len o nároku na náhradu trov konania a rovnako aj v odvolacom konaní z podnetu odvolania žalobcu odvolací súd mohol posudzovať postup súdu a vecnú (ne)správnosť už len v rozsahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách konania.

11. Vzhľadom na to, že v danom prípade zastavenie konania procesne zaviniť výlučne žalobca, ktorý žalobu vzal späť bez toho, aby tento jeho procesný úkon žalovaný bol akokoľvek vyvolal, v zmysle §256 ods. 1 CSP žalovanému ako jeho protistrane vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

12. Súd prvej inštancie rozhodol preto správne, pokiaľ žalovanému, ktorý nemal vinu na zastavení konania priznal nárok na náhradu jeho trov proti žalobcovi. Odvolací súd napadnuté uznesenie podľa §387 CSP preto ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa §396 ods. 1, 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorých v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v celom rozsahu. Z dôvodu, že žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne trovy nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhradu trov nie je možné priznať.

14. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie **n i e j e** prípustné.